

D'ací i d'allà

Comencem per una notícia de supressió d'impostos: Sorprenent, però cert. «Suprimido el impuesto de tenencia y disfrute de automóviles», i això ho justifica Hisenda «como medida complementaria de la elevación de productos petrolíferos». Si hi ha algú que ja hagi pagat que demani la devolució mitjançant instància adreçada al Delegat d'Hisenda. Aquest impost és el que es pagava pel mes de febrer. Hisenda aclareix que continua vigent l'impost Municipal de Circulació.

L'Ajuntament de Cornellà acusa l'excés de funcionaris. Té 400 treballadors que s'emporten el 60 % del pressupost. Cornellà té vora 80.000 habitants. Pensem que el problema de Cornellà és el d'un tant per cent molt elevat de municipis.

De «La Vanguardia» del 24-1-80, en les seves pàgines culturals, i concretament en la secció del llibre català i signat per J. V., copiem el següent: «De la revista l'Esplai, que es diu portantveu de Promotora de Televisió Catalana, S. A., n'han sortit 41 números. Està molt ben feta i el darrer número hi recorda l'obra magnífica que féu amb la seva «Justificació de Catalunya» Mn. J. Armengou, aquell bergadà de tanta vàlua. Al costat d'això s'hi publica, sense donar-se vergonya, una entrevista amb un militant de la C.N.T. de 90 anys i en la seva conversa amb el periodista (?) no sap explicar res si no és cagant-se en Déu a cada moment i dient paraulotes de tota mena que l'«Esplai» reproduïx tan tranquil·lament. Aquests renecs contra Déu, ofensius per a molts i a més de molt mal gust, que engega aquest desgraciat nonagenari, l'«Esplai» els porta en lletres de motllo sense cap respecte per als lectors. És vergonyós, no que hi hagi qui utilitzi aquestes expressions «per ser més mascle» (?) sinó que hi hagi qui en prengui nota i que les escrigui, tal com el que entrevista les hi diu, i també que hi hagi un director que no ho tiri al cove. I ja no dic, el que ens espera si a la Televisió Catalana, que té com a portantveu aquesta revista, ens han de donar entrevistes com aquesta, que diem, amb malparlats, que parlen brut per fer-se «l'home». A la llista de col·laboradors de l'«Esplai» que publiquen hi he trobat els noms d'alguns bons amics meus, que espero que no permetran que el seu nom hi continui figurant davant d'una semblant vergonya.»

Sense comentaris.

Sabeu quant hem jugat els espa-

nyols a les rifes, bingos, casinos, hipòdroms, canòdroms, etc., doncs la bonica suma de 403.000 milions de pessetes. Els diners que ens costa la factura del petroli. Els bingos, l'invent recent per «distreure's» els ciutadans s'emporta la palma amb 166.000 milions, seguint la rifa oficial i demés. Ah. Una dada important, Hisenda ha recaptat 74.140 milions de pessetes.

Hom pensa que un país que juga adeleradament esperant uns possibles diners, que a molt pocs arriben, és que no confia en el treball net i honrat. I això, és greu. Però si Hisenda recapta 74.000 milions de pessetes...

Una notícia simpàtica, humana, de les que voldriem llegir cada dia en varietat de versions.

La parròquia de Fàtima, ha fet entrega de 500.000 pessetes al Col·legi S. Ildefons de Madrid, on pertanyen els nois que varen cantar la grossa de Nadal, que tants milions feren ploure a la barriada.

Saludem amb goig l'aparició del butlletí d'informació municipal. Després de la campanya electoral «comptes clars» dels socialistes, «Obert a tothom» de Convergència i «Transferent i eficaç» dels Independents Ronçana, s'esperava que sortís més aviat.

Una lectura reposada de les activitats de les comissions ens porta a la conclusió que s'ha treballat en totes, si bé no és fàcil posar-se d'acord i s'ha d'emprar molt temps en discussions. Deu ésser propi de la democràcia.

Com a cosa concreta, volem destacar la crida que fa la Comissió de Relacions Públiques, perquè en el pròxim butlletí i en la secció «La veu del poble» tothom hi escrigui amb la seguretat que seran contestats els seus escrits. Animem-nos a fer-ho. Caldria però que les peticions o aclariments fossin encaminades al bé comú, o sigui al revés de «Peticions a l'Ajuntament» que surten al mateix butlletí.

Frases per reflexionar, somriure i pensar:

«Si hay ricos es porque hay pobres, y lo triste es que los ricos lo son a costa de los pobres.» (Monseñor Osés, obispo de Huesca)

«Los catalanes són unos cobardes. Así de sencillo.» (Albert Boadella, a Sant Sebastian). «El Correo Catalán»

La democràcia està feta per a homes virtuosos, que accepten les lleis justes, com una ajuda per la vida llur, i no com una trava per impedir l'atropellament dels drets dels altres. (Cardenal Jubany)

Parla poc, i tindràs la simpatia dels xarlatans i l'apreci dels discrets.

J. Ciurans

ULL VIU I FORA ERRADES

Hem observat un cert desgavell a l'hora d'usar adequadament les preposicions a i en. Es per això que, avui, remarcarem, naturalment molt esquemàticament, quan cal posar a o bé en. Recordem que la preposició a denota:

1) La direcció devers un lloc, el terme final d'un moviment. Ex.: anar a Barcelona; arribar a casa; anar d'una banda a l'altra.

2) El terme final d'un espai de temps. Ex.: ja ens acostem a la plaça; de les vuit a les deu.

3) La proximitat amb relació a un lloc. Ex.: a un quilòmetre del poble; a la vora de la mar; asseure's a taula.

4) L'indret on és o s'esdevé alguna cosa, especialment amb noms geogràfics i amb l'article definit. Ex.: viure a Santa Eulàlia; estar-se a L'Ametlla; érem al teatre.

5) El mode de l'acció formant part d'una infinitat de locucions adverbials de manera. Ex.: a peu; a les palpentes; a les fosques; a penes.

6) El preu. Ex.: a vuit pessetes els cent grams.

7) L'objecte indirecte del verb, i, excepcionalment, el directe. Ex.: escriure a la mare; donar una flor a l'esposa; acostumar-se a una feina; pensar a fer una cosa; mirar-se l'un a l'altre.

En canvi, la preposició en denota:

1) L'indret on s'esdevé alguna cosa. Ex.: He viscut en tres pobles diferents; l'estàtua que hi ha en una de les places de la ciutat. (Excepte davant dels noms propis de lloc, els quals demanen a: Vivia a Les Franqueses; era a França).

2) El temps dins el qual o durant el qual quelcom s'esdevé. Ex.: Fer una cosa en una setmana; en poc temps; en 1979, i encara millor l'any 1979 o bé el 1979; d'avui en quinze dies.

3) Darrera de certs verbs de moviment; el punt d'arribada (sobretot amb els demostratius i els mots un i algun). Ex.: Havien anat en aquell teatre; pujarem en aquella muntanya; entrarem en una sala; l'hem vist en algun lloc.

4) El mode d'estar, d'obrar, etc., formant part d'un bon nombre de locucions adverbials. Ex.: en dejú; en aparença; en renou.

5) La combinació amb un infinitiu, tot formant combinacions de força adverbial (que expressen precedència o bé causalitat). Ex.: En entrar jo, tots s'alçaren; en veure'ls venir, vaig saludar-los.

6) La designació de la cosa relativa a la qual s'esdevé l'acció expressada per certs verbs pronominalment o intransitivament (complement representable per hi) Ex.: Pensa en mi, en ell, en allò; tardar en l'execució d'una feina; exercitar-se en obres de caritat; entossudir-se en una cosa.

Ara bé, cal no oblidar que en canvia en a quan el complement és un infinitiu. Ex.: pensar a fer una cosa; tardar a venir; em complac a saludar-vos; entossudir-se a negar-ho.

Com ja podeu comprendre, la llista tant pel que fa referència a l'ús de la preposició a com de la en, és molt més llarga. Forà la nostra columna no ens permet d'estendre'ns més. Si cal, un altre dia insistirem més sobre aquest tema.

I, fins un altre jorn, ajudant Déu.

M.